

Hrádocký prameň

December 2021, číslo 26

Zleť svetlo z hviezd na zem boľavú.

Do studených rúk, do nočnej tmy.

Rozžiar svet teplom,

rozpovedz príbeh čo svet obletí.

Ten príbeh čistý,

ten príbeh vzácny,

čo sa rokmi nemení,

že najväčšia láska,

najväčšia milosť

len v Božom srdci pramení.

Veď dal nám všetko,

čo svetu mohol dať.

V tom malom dieťati

túži nás milovať.

Vkladá nám do dlaní

ten vzácny dar,

príjmi ho s radosťou,

otoč k Svetlu tvár.

Pozrite...

Pozorujem obraz snehovej vločky, zväčšenej optikou do tej miery, že každý jej záhyb, každý kúsok jej krehkého tela vidno veľmi jasne a zreteľne.

Obdivujem ju a žasnem.

Ako deti sme sa tešili zo snehu, ale nevedeli sme, ako krásne vyzerajú vločky v skutočnosti.

Stalo sa, že nám z času na čas nejaké pristáli na rukavici a vtedy sa sčasti dalo pozorovať aké sú nádherné. Každá iná.

Ale nebolo to nič v porovnaní s obrazom, ktorý vidím teraz.

Chcela by som, aby tu táto krása mohla zostať. No viem, že jej čas je obmedzený. Za chvíľu, keď teplomer ukáže pár stupňov

nad nulou, tu už nebude. Do tohto úžasu nad krásou stvorenia mi do myšlienok vstupujú slová Pána Ježiša z Jeho kázne na hore - Pozrite... „*Pozrite sa na nebeské vtáky: nesejú ani nežnú, ani nezhrmažďujú obilie do sýpok, a váš nebeský Otec ich živí. Či vy nie ste oveľa viac ako ony? Pozorujte poľné ľalie, ako rastú: nenamáhajú sa ani nepradú. No hovorím vám: Ani Šalamún sa v celej svojej sláve neobliekal tak ako hociktorá z nich. Keď teda Boh takto oblieka trávu na poli, ktorá dnes je a zajtra ju hodia do pece, či neoblečie oveľa skôr vás, vy maloverní?*“ (Mat 6, 26, 28-30) Keby sa Kristus pohyboval v našom teplotnom pásme tak by možno povedal: „Pozrite sa na snehové vločky.“ Ani najväčší umelec nevytvorí tak nádherné, precízne, dokonalé dielo. Keď teda Boh tvorí vločky s toľkou pozornosťou a ony sú tu len chvíľu, o čo skôr venuje pozornosť vám, svojim deťom.

Tieto slová prinášajú upokojenie do mojej rozbúrenej, okolnosťami zaneprázdnenej mysle. Ako mi mohol uniknúť ten „malý detail“ Božej starostlivosti a opatery? Ako som v tlaku okolností, v hneve davu, v chaose pandemickej situácie mohla zabudnúť na tento dôležitý rozmer Božieho Bytia? Vlastne som nezabudla. Len som sa nechala strhnúť otázkami, na ktoré nemám odpovede. Čo bude ďalej? Kam to všetko speje? Ako budú žiť naše deti? Aká

bude táto spoločnosť? Kde je moje miesto? Takéto otázky dokážu poriadne rozvíriť hladinu ľudskej duše. Je dobré, že prichádzajú, lebo ak ich necháme zaznieť, vovedú nás do polohy, v ktorej si odrazu uvedomíme svoju krehkosť a ohraničenosť. O to viac môže vyniknúť Božia veľkosť, moc a láska, ktorú sme povolani v tom všetkom objaviť. Ešteže Boh vždy vie ako nás vrátiť k sebe. Vie, ako prehovoriť k nášmu duchu. Vie, ako nás zastaviť, usmerniť aj povzbudiť. Ak sme otvorení a ochotní načúvať, pochopíme, že hľadá spôsob ako nás oslovíť. Ako k nám prehovoriť. Nemusí to byť rovno anjel, podobne, ako to bolo vo vianočnom príbehu. Scenár Márie, Jozefa a pastierov bol výnimočný, tak ako bol výnimočný a neopakovateľný celý príbeh narodenia Krista. A predsa. Boh hľadá aj dnes spôsob ako k nám prehovoriť. Ako do otázok vniestť východisko. Ako nás priviesť k sebe. Môže to byť aj malá snehová vločka.... alebo

Skúsme rozmýšľať, koľkokrát sme v malých detských tvárach, v jemných rúčkach, v slzách či v objatí, v úsmeve či v pohľade, vo vône vnímali úžas a očarenie. Koľkokrát sme prechádzali lúkami a poliami, lesmi a horami, hľadeli sme a žasli. Možno sme cítili nesmiernu vďačnosť a pokoj. Aj takto hovorí Boh. Totiž človek môže pozorovaním a uvažovaním nad stvorením poznať Božiu neviditeľnú skutočnosť, Jeho večnú moc a božstvo (Rim 1, 20) . Ale najdokonalejším spôsobom sa k nám Boh prihovoriť v Ježišovi Kristovi. Skrze Neho nám dokonale zjavil samého seba. Ukázal nám aký je. Celý Kristov príbeh, od jeho narodenia až po smrť a vzkriesenie, odzrkadľuje Boží charakter. Každé Ježišovo slovo, gesto, skutok je odhalením Božej podstaty. Ježiš Kristus prišiel na tento svet, aby sme mali ŽIVOT v Bohu. Otvoril cestu pre každého človeka. Od pastierov až po mudrcov. Od chudobných až po bohatých. Od prostých až po vzdelaných. Od najmenších až po najväčších. Od najmladších až po najstarších. *„Boh chce, aby všetci boli spasení a prišli k poznaniu pravdy“ (1 Tim 2, 4)*. Ale kto stojí o spasenie a o pravdu? Kto pochopil, že byť v Bohu je než mať všetko hmotné zabezpečenie? Kto stojí o zázrak narodenia Krista? Kto sa otvorí tomu Božiemu príbehu a vierou sa stane jeho súčasťou? Zázrak narodenia Krista je zárukou Božej vernosti, pravdivosti, moci, zvrchovanosti, spravodlivosti a lásky. Je viac ako len príbeh o chudobnej rodine v Betleheme. Je to príbeh o Spasiteľovi. O našej záchrane od hriechu, diabla a večnej smrti. O Božej láske a vernosti. Tohtoročný advent a Vianoce nám, napriek všetkému okolo nás, možno o to hlasnejšie pripomínajú, že naše miesto má byť v Bohu skrze Ježiša Krista. Ohlasujú, že napriek všetkému okolo nás a práve v tom

všetkom je pokoj jedine v Bohu. Sme pozvaní znova žasnúť a hľadať. Nech nás tento adventný a vianočný čas vráti k Bohu, ku Kristovi, k úžasu a obdivu. K uisteniu, že EMANUEL - BOH JE S NAMI! (Mat 1, 23) Nech sa deje čokoľvek, majme otvorené srdce, buďme ochotní načúvať Bohu. Nechajme sa priviesť k Pánovi... na CESTU, k PRAVDE, k ŽIVOTU (Jn 14, 6).

Požehnané, Božím pokojom a láskou naplnené sviatočné dni vám s láskou praje vaša zborová farárka Anna Belanji s rodinou.

Opäť prichádzajú Vianoce

„Lebo tak Boh miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna dal, aby nik nezahynul, ale aby v večný život mal každý, kto verí neho.“ (Jn 3, 16)

Milé sestry, milí bratia.

„Tak Boh miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v neho.“

Blížia sa oslavy Vianočných sviatkov. Pre kresťanov to nie sú oslavy pokoja a snehu ale výnimočnej udalosti - narodenia Ježiša Krista, skutočného Boha, ktorý sa rozhodol práve takto zachrániť človeka. V tejto jedinečnej udalosti nám Pán Boh úplne konkrétne ukázal svoju veľkú, zachraňujúcu lásku.

Toto posolstvo o Božej láske ku každému človeku je hlavnou témou radostnej vianočnej zvesti.

Pociťujeme ju, milé sestry a bratia,
aj my, dnes?

Uvedomujeme si vôbec,
ako veľmi ju potrebujeme?

Žijeme vo veľmi zložitej dobe. Strach a hrôza nás prenasledujú každý deň. Prežívame neistotu, nevieme, čo sa bude diať, čo sa bude meniť a či aj náš vlastný život nebude nejakým ohrozený. Napriek tejto neistote, až strachu vidíme

okolo seba množstvo reklám, ponúk na kúpu darčiekov - na prežitie Vianoc tradičným spôsobom.

Akoby sme sa snažili svoj strach a neistotu prekonať nakupovaním, upratovaním, pečením a varením. Ale toto predsa nie je zmyslom Vianoc. Vianočné sviatky sú predovšetkým o Božej láske, ktorú nám Pán Boh veľmi konkrétne ukázal vo svojom Synovi, Pánovi Ježišovi Kristovi. Adventné obdobie, do ktorého sme vstúpili, je časom duchovnej prípravy na Vianočné oslavy.

Upozorňuje nás všetkých, aj teba milá sestra, brat, aby naše oslavy Vianoc neboli len prázdny časom jedenia, pitia a otvárania darčiekov, ale aby sa stali oslavou najväčšieho Daru, aký sme dostali.

Aby sa stali časom prežitým s Ježišom Kristom.

Veľmi si želám, aby sa tohtoročné Vianoce stali pre všetkých nás Vianocami, keď vo svojom vlastnom živote skúsime, aký vzácny dar nám dal Pán Boh v Betlehemskej dieťaťi.

Lebo Pán Ježiš je jediné Svetlo sveta, ktoré premáha tmú ťažkej situácie.

On je večná Pravda, cez ktorú prichádza nový život aj v tejto zložitej dobe, ktorú prežívame, keď našu vieru čakajú mnohé (rôzne) skúšky.

Prosme o Jeho milosť, požehnanie aby sme Mu zostali vždy verní.

Lebo nech sa stane čokoľvek, Pán Ježiš Kristus je začiatok a koniec, preto nech je stále živý v našich srdciach. Všetky naše túžby a nádeje skladajme v Neho.

*„Anjelov spev čujme krásny,
narodil sa slávy Kráľ!
Nesie pokoj, milosť svetu,
zmierenie v ňom, Boh nám dal.
Radujú sa nebesá,
či ti srdce neplesá?
Slávou zneje nebo, zem,
Krista víta Betlehem.
Sláv tiež duša, Boha chváľ.
Narodil sa slávy Kráľ.“*

Mária Macková

Kristov pokoj ako dar pre teba

„Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam, ale ja vám ho dávam, nie ako svet dáva. Nech sa vám srdce neznepokojuje a neľaká“ (Jn 14,27)

„Toto som vám povedal, aby ste našli vo mne pokoj. Na svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet!“ (Jn 16,33)

Myslím, že viacerí z nás vnímajú, že žijeme zvláštne časy. Keď sa porozhliadneme vôkol nás, zistíme, že sa nachádzame v neustálom ruchu, zhone, povinnostiach, a aby toho nebolo málo, zo všetkých strán na nás doliehajú najnovšie správy o koronavíruse. Sama za seba môžem povedať, že som z toho niekedy vyčerpaná a zmätená. Snažím sa pridržať nádeje, no niekedy sa stáva, že podľahnem tlaku okolností.

Avšak, buď vďaka Pánovi za Jeho nevýslovnú milosť a trpezlivosť. Vďaka Mu za to, že je stále verný a blízky. Aj dnes sa k nám skláňa a pripomína nám, že On je Ten, ktorý premohol svet. Niekedy sa snažíme nad okolnosťami zvíťaziť my sami. Tak sa stáva, že bojujeme z vlastných síl a sme preťažení. Pritom stačí naše zápasy zložiť k Jeho nohám a postaviť sa na Jeho stranu. Keď sa rozhodneme pre Neho, môžeme si byť istí, že neprehráme, lebo On už všetko vybojoval za nás. Verím, že aj v týchto časoch nám chce Pán Ježiš pripomenúť, že sa máme len utíšiť, upokojiť, prísť k Nemu a nechať sa naplniť Jeho pokojom. On nám Ho dáva zadarmo. Len tak. Stačí prísť a načerpať toľko, koľko potrebuješ. Nedáva nám pokoj, aký dáva svet v podobe rôznych lákadiel na „uvoľnenie“ a „odreagovanie sa“. Neponúka Ti antidepresíva či alkohol. Dáva Ti svoje slovo, spoločenstvo, no najmä dáva samého seba.

Chcem Vás, drahí bratia a sestry povzbudiť, aby ste sa na chvíľu zastavili, zamysleli nad Jeho slovom a len v tichosti odpočívali pri Jeho nohách. Verím, že Pán Ježiš bude k nám hovoriť to, čo potrebujeme v tejto dobe počuť a dá nám jasnejší pohľad na obdobie, ktorým si prechádzame. Nech sú naše srdcia odvážne a nebojácne, lebo sme v rukách Toho, ktorý je Pánom v každej situácii a nedovolí, aby sa nám čokoľvek zlé stalo. Želám Vám, aby Jeho pokoj naplnil Vaše domácnosti aj počas týchto vianočných sviatkov a taktiež počas celého budúceho roka. Aby sme nezabúdali na to, na čom záleží najviac a nechali svoje srdcia i mysle premieňať Jeho nadprirodzeným pokojom.

Katarína Čupková

Nech sa vám srdce nestrachuje! Verte v Boha a verte vo mňa! (Jn 14,1)

Už to trvá dlho. Sľubom o tom, že pandémia skoro pominie už málokto verí. Nepoznáme budúcnosť, nevieme čo bude zajtra. Neistota vstúpila do našej doby, akoby sme stratili istoty, o ktoré sme sa doteraz mohli oprieť.

Mnohokrát ani nevieme, čomu máme veriť. Hľadáme odpovede na nezodpovedané otázky. Často trávime čas hľadaním odpovedí na internete. Ale tam dostávame tie odpovede, ktoré chceme. Každý si tam vie nájsť to, čo chce. Český astronóm Jiří Grygar v jednom rozhovore povedal, že internet je stoka. Iste je tam všeličo. Dobré aj zlé, ale orientovať sa v živote tým, čo si prečítam z internetu, nemusí byť vždy užitočné. Existuje lepšia cesta. Biblia je nadčasová kniha. V nej sú nemenné pravdy a princípy. Nikto z ľudí, ktorí opúšťajú tento svet neľutuje to, že mohol na internete stráviť viac času. V čase odchodu do večnosti má človek iné priority. Vtedy sa hodnoty človeka usporiadajú úplne inak.

Od nepravdy a bludu nás môže ochrániť pravda zjavená v Písme svätom. Ježišove slová o viere v Boha sú východiskom z neistoty, sú liekom pred strachom a beznádejou. Nemusíme vedieť to, čo bude zajtra. Môžeme sa rozhodnúť, prítomnosť a budúcnosť spojiť s vierou v Boha. Keď Kristus odišiel z tohto sveta, povedal svojim učeníkom:

„Idem vám pripraviť miesto, a keď odídem a pripravím vám miesto, zase prídem a poberiem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja.“ (Jn 14,2)

Ježiš odišiel, aby nám pripravil miesto. Nemáme tu na zemi trvalé miesto. Perspektíva večnosti dáva zmysel dnešným dočasným dňom. Táto pravda mení náš pohľad na život. To, čo sa deje s týmto svetom a s nami, je dočasné. Naše večné určenie presahuje udalosti, o ktorých denne čítame na internete. Nestabilita a chaos tohto sveta nemôže vyviesť z rovnováhy toho, kto verí v Krista. Nič nás nemôže odlúčiť od Krista, hovorí apoštol.

Porušený svet a neistota v ňom pôsobí strach. Nesmie nás však ovládať. Nech sa nám srdce nestrachuje. **Viera v Krista je liekom proti strachu.** Strach zo smrti, pandémie, inflácie, straty zamestnania, to všetko vie doľahnúť a udrieť na srdce človeka. Istota viery a z toho prameniaca istota, že som milované dieťa nebeského Otca, je balzomom a liekom na ustráchané srdce. Máme silnú zbraň, ktorou dokážeme premôcť tento svet:

Kto iný premáha svet, ak nie ten, kto verí, že Ježiš je Syn Boží. (1. Jn 5,5)

Pod'akovanie

Prežili sme zvláštny rok. Plný skľučujúcich obmedzení, radostných uvoľnení a znova nečakaných obmedzení. Rok, v ktorom bolo treba viac rozmýšľať, častejšie vyhodnocovať, hľadať východiská a riešenia. Neohroziť a zároveň celkom nezaspať. Všetkým týmto si prešli počas roka naše rodiny ale i náš cirkevný zbor. Mohlo by sa zdať, že sa nič v našom zbore nedialo. Od jesene do zimy, napriek obmedzeniam, predsa bola snaha o maximum aktivít, ktoré aktuálna situácia dovoľovala. Priamo v spoločenstve prebiehali Služby božie – a keď to nebolo možné, boli zaznamenávané a vysielané cez internet. Konali sa modlitby 24, aktívne sa stretalo modlitebné spoločenstvo, prebiehali online stretnutia dorastu a mládeže i rodinného spoločenstva. Zasadali výbory, prebehli voľby dozorcú i presbyterov, aktívne fungovala cirkevná materská škola. Online prebiehalo aj konfirmačné vyučovanie a sme veľmi radi, že hoci oneskorene (kvôli pandémie) v septembri sme mohli, spolu s našimi 10-timi konfirmandmi a ich rodinami, prežiť radostnú slávnosť konfirmácie. Sme vďační za tieto vzácne a požehnané chvíle.

Napriek nepriaznivým podmienkam v spoločnosti, boli (a sú) medzi nami „bojovníci“, aj vďaka ktorým zbor neupadol do zimného spánku. Preto mi dovoľte poďakovať všetkým tým, ktorí s Božou pomocou a Jeho požehnaním pozbierali v sebe tak veľa síl, odvahy i nadšenia, aby dokázali v týchto časoch slúžiť iným.

-zk-

Voľby dozorcú a presbyterov

Niekedy si ani neuvedomujeme, ako rýchlo beží čas. V tomto roku skončilo ďalšie volebné obdobie pre dozorcú cirkevného zboru a presbyterov. Jeseň bola časom mierneho uvoľnenia protipandemických opatrení, preto tieto voľby mohli v pokoji prebehnúť.

Máme veľkú radosť, že svoju kandidatúru na dozorcú cirkevného zboru potvrdil a do tejto funkcie bol zvolený brat Ing. Ján Pavlík, Phd. V minulom období bol v mnohých smeroch veľkou oporou cirkevnému zboru a bol súčasťou takmer všetkého, čo sa na poli cirkevného zboru dialo. Ďakujeme Pánu Bohu za tohto vzácneho brata, vkladáme ho do modlitieb, aby ho Pán Boh požehnával zdravím a silou, pomáhal mu rásť vo viere a aby ochraňoval jeho i jeho rodinku.

V rovnakom období prebehla aj voľba zborových presbyterov. Presbyteri sú laickí pomocníci kňaza a história tohto úradu siaha už do Mojžišových čias. Presbyter by mal byť volený zo starších zboru (starších v zmysle skúsenejších vo viere) a mal by pomáhať na rôznych poliach cirkevného zboru (modlitebný zápas, spolupráca pri organizačných, hospodárskych či misijných úlohách – v závislosti od darov, ktorými daný človek disponuje a okolnosťami, v ktorých sa daný človek nachádza). Naše presbyterstvo sa skladá z 12-tich členov. V službe presbytera sa rozhodli ďalej nepokračovať s. Veronika Pavúková a Dana Babicová, ktorým touto cestou chceme poďakovať za ochotu a pomoc, v oblastiach, v ktorých sa aktívne zapojili a ostávame v nádeji, že živou súčasťou nášho zboru ostávajú naďalej.

Medzi sebou sme privítali aj troch nových členov, ktorým ďakujeme za ochotu podieľať sa na živote zboru aj v úlohe presbytera. Víťame medzi sebou s. Ivetku Čupkovú, br. Adama Kubovčika a br. Andreja Rezníka.

Súčasnými členmi zborového presbyterstva sú:

Oliva Vrbičanová – zástupkyňa zborového dozorca

Iveta Čupková

Dana Fronková

Ivan Gabčo

Vlasta Jančiová

Zuzana Karabínová

Adam Kubovčík

Mária Macková

Ivica Multáňová

Ivan Plachtinský

Andrej Rezník

Dana Šubová

Zo života našej škôlky

V cirkevnej materskej škole pôsobím ako učiteľka druhý rok. Pohodu, ktorú cítim v tejto organizácii je, verte mi, neopísateľná. Do škôločky / práce chodím s nadšením (koľkí z nás to môžu v dnešnej dobe tvrdiť?). Bohu ďakujem za túto príležitosť. S láskou som študovala, s láskou aj pracujem. Deti sú pre mňa naplnením, sú mojou srdcovou záležitosťou. Rodičia sú pre mňa (nielen pre mňa,

ale aj moju skvelú pani riaditeľku Zuzku, či našu pani pomocníčku Evku a v neposlednom rade pani farárku, ktorá je našou neustálou podporou) ďalším významným bodom. Spolupracujú s nami a to nás teší a posúva ďalej. Máme vybudovanú vzájomnú dôveru, ktorú si budeme strážiť. To, že sme **cirkevná** materská škola, je pre mňa veľmi dôležité. Každodenná ranná modlitba s deťmi je nakopnutím do dňa, ktorý nás čaká nielen v škôlke.

Ani som nevedela, že také maličké deti vedia vysloviť obrovskú, silnú modlitbu. Napríklad:

Viki: Prosím, aby sme mohli všetky deti chodiť do škôlky.

Martinko: Prosím ťa, Bože, aby už ocka nebolelo plece.

Zuzička: Prosím ťa, Pane Ježišu, aby už skončila korona.

Dianka: Prosím, aby bolo pekné počasie, aby nás prišli navštíviť koníky.

Prosia za rodičov, aby sa nehádali, aby všetky deti v škôlke počúvali a nechýbajú ani ich vďaka Bohu za to, že maminky a ockovia vždy prídu po nich do škôlky.

Tak nás Pán Boh ochraňuj ako doteraz.

Mgr. Lenka Jurčová, CMSŠ Koráb

Moje zastavenia

Milí priatelia, začal sa nový cirkevný rok. Je čas adventu. Čas, kedy intenzívnejšie myslím na príchod Ježiša Krista, čas kedy sa môžem opäť trochu zastaviť a spomenúť si, čo v tomto roku na mňa najsilnejšie zapôsobilo. Aký odkaz zarezonoval pre mňa a rodinu nášho spoločenstva.

Dovoľte mi sprostredkovať dve zastavenia na ceste ku Kristovi, ktoré sa ma silne dotkli. Obidve pripomínajú môj postoj k Bohu a moju schopnosť odovzdať veci Bohu.

Zastavenie prvé: Výzva k stavbe chrámu

Židia po mnohých rokoch babylonského zajatia sa opäť vracajú do Jeruzalema. Mesto aj chrám je v ruinách, na okolí sú národy, ktoré sa cítia ohrozené opätovným návratom Izraelitov. Všetci, ktorí sa vrátili, majú starosti, ako zabezpečiť svoje bývanie, život, prácu. Akoby čas na obnovu chrámu ešte nenastal. A vtedy zaznieva slovo Hospodina prostredníctvom proroka Aggeusa (*Ag 1*) *judskému miestodržiteľovi Zerubábelovi, synovi Šealtielovmu a veľkňazovi Józuovi, synovi Jócákovmu:*

*Takto hovorí Hospodin mocnosť: Tento ľud vraví: Ešte neprišiel čas stavať dom Hospodinov. Potom zaznelo slovo Hospodinovo prostredníctvom proroka Aggea takto: **Vám už nastal čas bývať v obkladaných domoch, zatiaľ čo tento dom je v troskách?** Teraz však takto hovorí Hospodin mocnosť: **Povážte, ako sa vám vodí. Sejete mnoho, a zväzate málo; jete, a nenasycujete sa; pijete, ale nemáte dosť; obliekate sa, a nezohrejete sa; kto dostáva mzdu, dáva ju do deravého mešca.** Takto hovorí Hospodin mocnosť: **Povážte, ako sa vám vodí. Vystúpte do hôr, dovezte drevo a stavajte dom; obľúbim si ho a budem oslávený, hovorí Hospodin. Očakávali ste mnoho, a je z toho málo; keď ste to dovezli domov, ja som to odfúkol. Prečo? hovorí Hospodin mocnosť. **Pre môj dom, ktorý je v troskách; ale každému z vás ide len o jeho dom.** Preto nebesá nad vami odopreli rosu a zem odoprela úrodu. Privolal som suchotu na zem a na vrchy, i na obilie a na mušt, na olej a na všetko, čo vydáva zem, na človeka i na dobytok, a na všetko, čo sa získava rukami.***

Tieto slová zazneli aj na prvom stretnutí novozvolených presbyterov z úst sestry farárky a rovnako niekoľkokrát v predchádzajúcich rokoch viacerým ľuďom tohto zboru. Vnímam to ako silné znamenie, ktoré sa nám opakovane dostáva a nevieme naň reagovať. Zaoberám sa úlohami, ktoré plynú v mojom zamestnaní. Je to argumentom, že dnes sa nemôžem venovať potrebám zboru, lebo mám

dôležité úlohy v práci. Dnes sa mi nedá prísť na stretnutie v našom zbore, lebo som iba teraz prišiel domov a musím sa venovať svojej rodine. Takto ušľachtilo viem argumentovať, prečo mi dom Hospodinov, naše srdcia, v ktorých sídli Boh, sú až na druhom mieste po mojich bežných starostiach. Obzriem sa okolo seba a mnohí okolo mňa to robia tiež. Posilňujem si v sebe presvedčenie, že to je tak. Normálne, prirodzené. Opak je pravdou. Toľko dobrého sa v mojom živote deje, keď toto volanie premôžem a večer po stretnutí v zbore som neuveriteľne posilnený. A pred kostol ma príde počkať manželka, s ktorou kráčame nocou domov. A ja cítim, ako sa ma dnes Boh prostredníctvom stretnutia v našom zbore dotkol. Posilňujme sa svojím príkladom budovania domu Hospodina – budovaním a starostlivosťou o ľudí okolo nás o ich srdcia.

Zastavanie druhé - Bieda pre náboženskú ľahostajnosť

Druhý silný moment som zažil pri mnohých diskusiách o zmene financovania našich cirkevných zborov, ktoré v nás vyvoláva prudké emócie, obavu z budúcnosti. V týchto chvíľach ku mne veľakrát a z rôznych strán prichádzal text proroka Malachiáša. Je to jedna z chronologicky posledných kníh Starého zákona. Okrem avizovania príchodu Mesiáša, zaznieva upozornenie na ľahostajnosť Židov k Bohu, ktorá následne deformuje to čo Boh ustanoví.

Lebo ja, Hospodin, som sa nezmenil, ani vy ste neprestali byť synmi Jákobovými. Od čias svojich otcov ste sa odchyľovali od mojich ustanovení a nezachovávali ste ich. Navráťte sa ku mne, a ja navrátim sa k vám! - vraví Hospodin mocností. Vy sa však spytujete: Ako sa máme vrátiť? Či smie podvádzať človek Boha, keď vy podvádzate mňa? Vy sa však spytujete: Ako Ťa podvádzame? Desiatkami a pozdvihovanými obeťami. Zasiahnutí ste kliatbou, a predsa ma podvádzate - vy, celý národ! Prinášajte celé desiatky do pokladnice a v mojom dome bude poživeň; vyskúšajte ma týmto - vraví Hospodin mocností: Či vám neotvorím okná nebies a nevylejem na vás až nadbytok požehnaní!

A tak namiesto strachu sa vo mne pri týchto slovách zmocňuje nádej. Boh priam vyzýva židov k tomu, aby to vyskúšali. A ja viem, že ja osobne môžem dať viac. Obnovuje to vo mne pocit, že Bohu mám dať to najlepšie čo mám. Nie zvyšok. Že Bohu mám dať z toho prvého, nie z toho čo zostane.

Tieto dve zastavenia mi vliali adventnú nádej do ďalšieho cirkevného roka. Prajem i vám veľa nádeje a Božieho požehnaní pre nasledujúci rok.

Ján Pavlík, zborový dozorca

Esencia života

Keď mi je smutno, skleslo, občas sa zahlbím do spomienok, ktoré aj po rokoch pohladia... Zabehnúť spomienkami do detstva svojho, svojich detí, s nesmiernym obdivom pozorovať rast vnúčať a nachádzať v sebe novú chuť aktívne si s nimi zašantiť.

Plynutie času

Čas plynie v rovnakých intervaloch, sekundách, minútach, hodinách, dňoch, mesiacoch, rokoch... nemenný a nami neovplyviteľný.

Krokmi meriaš prejdené vzdialenosti, objavuješ nové cesty, stojíš na križovatke a uvažuješ: ktorá zo štyroch strán je tá, po ktorej mám vykročiť a pokračovať...?

Ako sa rozhodnúť...?

Prechádzkou lesnými chodníkmi z nepozornosti zakopneš o malý korienok.

Pokus o jeho odstránenie je ťažký oriešok. Malý korienok, dvíhaš, v snahe ho odstrániť, zbadáš ako je poprepletaný s inými silnejšími, zviazaný s mohutným koreňom a kmeňom, ktorý sa týči vysoko a mnohonásobne ťa prerastá.

Alebo narazíš na vyčnievajúcu skalú a pocítiť jej ostrosť, chceš ju vybrať. Niekedy bezúspešne, lebo je omnoho väčšia. Zviazaná s koreňmi stromov spevňuje chodník, svah, po ktorom možno bezpečne chodiť. Aké úžasné.

Otvoríš knihu a zahĺbením sa do jej riadkov chceš vedieť, čo je v nej. Obraciaš stránky a dychtivo vnímaš obsah a myšlienky a túžiš odhaliť zámer a poznať autora.

Tak, ako strom stojí pevne ukotvený na koreňoch, tak aj my potrebujeme ukotvenie a zakorenenie sa v rodine, spoločenstve v Bohu. Obrusovať svoje ja, ako kameň, ktorý potrebuješ zaobliť, aby nepichal.

Boh nás povolal k životu.

Pôvod nášho bytia je v ňom.

Ako žiť... aj v tejto zložitej dobe?

Boh nám predsa zanechal svoje Slovo

a denne nám ho ponúka.

Ponoriť sa do litery Slova a v tichosti ... počuť ako a o čom hovorí.

Pokorou vnímať, prijať Jeho rady, napomenutia.

Každým dňom priblížiť sa k Jeho pravde - nevyčerpatel'nému zdroju múdrosti, milosti a lásky.

V novom a hlbšom rozmere poznania,

privinúť sa otvorenej náruči

prichádzajúceho Kráľa.

Vlasta Jančiová

Dar viery

Zatváram oči, opakujem tie slová znova a znova. Dar viery. Rozmieňam na drobné a zas spájam dokopy. Ponáram sa do seba, do pokoja a to zvláštne spojenie vyplavuje vo mne rôzne druhy poznania.

Dar viery môže v určitých životných etapách (a bez vlastnej duchovnej skúsenosti) vyznievať dosť abstraktne. Človeku v mysli nenaskočí nič konkrétne. Žiadny obraz, žiadny príbeh. Nevie nájsť niečo hmatateľné, čo dá týmto slovám hlbší zmysel.

Rozmieňam na drobné... Dar je to, čo sme dostali bez vlastného pričinenia, niečo, za čo by sme mali byť vd'ační, niečo, čo spôsobuje radosť. Čo však s takým darom, s ktorým nevieme ako naložiť? Nepoznáme darcov zámer ani cieľ.

Dar viery možno oceniť na základe prežitého. A jeho cena je ako údaj na visačke tovaru – pre veriaceho človeka s hodnotou: „Nevyčísliteľný“

Poznanie sa občas dostaví aj celkom nečakane.

Komunikujeme s Bohom spôsobom, aký je nám blízky. Pán Boh sa prihovára občas veľmi zvláštne, až máme pocit, že na druhom konci „telefónnej linky“ je akosi ticho. Človek je netrepezlivý, zneistie a rozmýšľa: „Robím niečo zle alebo príliš málo? Stalo sa niečo s mojou vierou? So mnou? So svetom?“

Doba je zlá. Plná kontrastov. Nepredvídateľná. Nenápadne rozvíja pesimizmus a obavy v nás. Človek stráca istotu a hľadá východiská. Niekedy možno potrebuje len vypočuť . Vy potrebujete vypočuť a paradoxne – zavolá niekto vám. A vy počúvate a počúvate a zrazu máte pocit, že niekto potrebuje pomoc ešte viac, než si to myslíte sami o sebe. Hovorí, že sa bojí o zdravie, hoci práve nie je chorý. Bojí sa o prácu, hoci mu jej strata zatiaľ nehrozí. Obáva sa o budúcnosť spoločnosti a dospelosť svojich detí – hoci sa ešte len naučili chodiť. Hovoria na vás jeho veľké obavy, no vy v sebe máte zvláštny pokoj, hoci aj váš život nie bez turbolencií a komplikácií. V mysli vám už pracuje obhajca, ktorý vysiela do sveta svoje odkazy:

„Veď ja ťa neopustím ani nezanechám“

„Netrápte sa nad zajtrajším dňom, veď dost má deň svojho trápenia“

„Proste a dostanete. Klopte a bude vám otvorené“

„Príďte ku mne všetci, ktorí ste preťažení a ja vám dám odpočinutie“ (ten zoznam je skutočne dlhý)

Odkiaľ pochádza zdroj týchto slov? Nie sú to naučené poučky. Nie sú to riadky historického románu. Nie sú to múdrosti vlastnej životnej skúsenosti uložené hlboko vo vašej mysli. Je to aktívny zásah - tu a teraz. Práve do tejto situácie. Je to šepkanie vyššej, milujúcej moci. Je to tá odozva z druhého konca telefónnej linky, na ktorú ste tak veľmi čakali. Zvláštne a nečakané – no tak jasné. Práve vtedy vie človek presne definovať to slovné spojenie „dar viery“ a jeho hodnotu pre svoj vlastný život. Je to pokoj uprostred búrky, teplo vo veľkom chlade. Je to istota v neznámom, svetlo v tme. Je to niečo výnimočné, čo sa ponúka, no nie všetci to už stihli objaviť. Veriaci človek je občas svetu na smiech. Vraj dôverčivý a naivný, akoby spiaci, pasívny, bez cieľov a ambícií. Opak je však pravdou. Hoci zmietaný búrkou dokáže žiť vo viere, v pokoji, v dôvere, ktorá je čistá a často veľmi odvážna. Dar viery je tu pre všetkých.

Spolu s darom nádeje i darom spasenia. Skúsme si priať objaviť tieto dary ako najkrajšie dary Vianoc. Hoci nie sú zabalené vo farebnom papieri – ich prijatím bude život výnimočný. Hoci život v ťažkých časoch, rozhodne však plný vyrovnanosti a nádeje.

Keď som bol mladý, nikdy som nerozmýšľal nad tým, aké dôležité je slnko pre náš život. Bral som to ako samozrejmosť. Dnes, najmä v chladnejšom počasí, sa teším zo slnečných lúčov, ktoré dávajú príjemné teplo.

Čo by sa však stalo, keby slnko už nevyšlo? Výsledok je jasný, postupne by život na Zemi skončil. Ako je to možné, že každý deň vychádza? A aj keď ho niekedy nevidíme, vieme, veríme, že je na oblohe. Čo ho drží, že je tam, kde je? Aká sila? Ja verím, že je to Boh a Jeho moc, ktorá ovláda aj tieto prírodné sily.

Písal sa rok 1959, keď môj svokor bol na vojenskej službe. Bol krásny slnečný deň, vojaci stáli na nástupišti a veliteľ povedal otcovi: „Vojak, tak ukáž nám toho svojho Boha!“ Ten mu odvetil: „Pozrite sa do slnka.“ Veliteľ reagoval: „Slnko svieti tak silno, že sa to nedá.“ Svokor mu povedal: „Tak vidíte, do slnka, ktoré je Bohom stvorené sa nemôžete pozerat' a Stvoriteľa by ste chceli vidieť.“

A tak je to aj s nami.

Chceli by sme dôkaz o Bohu. Keď Ho už nevidíme v stvorených veciach okolo nás, tak uverme, že Jeho Syn - Ježiš Kristus tu bol fyzicky ako človek na Zemi.

Máme o tom dôkaz v Biblii, ale aj v iných prameňoch. Stačí si dať trochu námahy.

Premýšľali ste už o tom? Ak nie, je najvyšší čas.

Hľadajte a skúmajte svedectvo Pána Ježiša Krista. On zaslúbil: „Ak ma budete hľadať celým srdcom, dám sa vám nájsť.“

Ja som Ho už našiel a môžem Vám povedať, že stojí to za to.

Bohu známy brat

Kniha

Život je ako kniha – písaná každým jedným z nás. Pestré s fádny, smutné s veselým. Strany zošívane ostrou ihlou bolestí i niťou blízkych vzťahov. U niekoho skromná, útla. U iného veľkoformátová tlač na kvalitnom papieri. Strany otáčané pomaly a ťažko, iné, akoby nimi vietor preletel. U jedného príbeh prežitý v plnosti a s dobrým koncom. Inde ukončený kdesi uprostred.

Tisíce príbehov, z ktorých sa veľa dozvieme. Hladíme v mysli pestré obrázky zo šťastných detských čias, i stránky, ktoré stihli časom celkom vyblednúť. Niektoré tak plastické, hmatateľné v priestore, iné tenulinké, takmer priesvitné. Pestrá mozaika vzácneho i všedného, poučného i smutného.

Knihy sa u každého otvorili na strane 2021. Každý má v nej niečo iné vpísané.

15-ročné dievča, plné života a nadšenia má stránku pokreslenú kvietkami a srdiečkami. Krásnymi spomienkami plnými smiechu na chvíle s priateľmi pri letnom západe slnka – kdesi pri rieke.

V inej knihe je táto stránka popísaná snád' miliónom odvážnych plánov o spoločnej budúcnosti – hneď za krásnymi svadobnými fotkami.

Inde dominujú milé fotky mamičkovského rastúceho bruška, nadšenie i obavy, stovky modlitieb za dieťaťko čo má prísť. Z riadkov sála hrejivé teplo mladej rodinky.

No sú aj stránky čo skončili uprostred. Nedopísané. Písmenká sa náhle stratili ako letná rosa. Svet sa už nedozvie, čo človek mohol a čo ešte chcel.

No ostal tu ešte niekto, kto stále pevne drží pero v ruke a jeho stránka je zatiaľ celkom biela.

Ešte nevie, čo by napísal.

Má v sebe toho toľko a tak nič...

Nevie to pomenovať, vie len precítiť.

Ľudia, tváre, teplo i chlad, dotyky, slzy, sklamania, radosť, hnev i odpustenie.

Rozmýšľá, akú stopu zanechať.

Napokon na koniec prázdnej strany napísal jednoduché „BOŽE, ĎAKUJEM“

na oddych i zamyslenie

Ako sa topia kamene aj srdcia

Láva. Dokonalý prvok hollywoodskeho katastrofického filmu. Čo to vlastne je? Láva je magma. Fajn, hovoríš si, ale čo je *magma*? Magma je veľmi horúca roztavená hornina – rovnako ako láva. Rozdiel je však v mieste výskytu. Rztavené horniny pod zemským povrchom nazývame magma. Keď sa magma dostane na povrch, už ju voláme láva. Láva obyčajne prúdi z vybuchujúcej sopky, ale môže vyvierat' aj cez praskliny v zemskej kôre.

Láva môže byť hustá a pomalá, keď prejde sotva pár centimetrov za deň, ale môže byť aj taká riedka, že sa ženie dolu svahom rýchlosťou vyše 55 kilometrov za hodinu! Všetko závisí od množstva plynov rozpustených v láve a sklonu svahu, po ktorom sa pohybuje. Láva dosahuje teplotu až 1 200 stupňov Celzia. Jej tuhnutím na vzduchu vznikajú *vyvreté horniny*. Napríklad Havajské ostrovy vznikli hromadením lávy na dne mora, ktorá postupne vyrástla až nad hladinu.

Len si to predstav: Boh je taký mocný, že dokáže roztopiť horniny, a potom z nich vyformovať ostrovy. Ešte lepší je v tom, ako svojou láskou roztápa naše zatvrdnuté srdcia. Jeho láska je taká veľká, že stačí pre každého obyvateľa našej planéty a taká silná, že ju od teba nikto neodtrhne. A sila tejto lásky sa prejavila v tom, že Boh poslal svojho Syna Ježiša, aby t'a svojou

smrt'ou spasil. Dovol' Božej láske, aby ti roztopila srdce – a rozhodni sa dnes kráčať za Ním.

Prevzaté z knihy Náš Boh je úžasný od L. Giglia

z vydavateľstva Kumran.

Nájdí v osemsmerovke podčiarknuté slová a zo zvyšných písmen doplň verš z 1. listu Jána.

V TOM JE *L*ASKA,

ŽE NIE MY SME MILOVALI BOHA,

ALE ŽE *Ň*

*M*LOVAL *M*AS

A -----

AKO *Ň*BET' ZMIERENIA

ZA naše hriechy.

R	A	K	S	Á	L	P	O	S	B
S	O	D	O	V	O	E	E	O	L
A	V	Z	A	L	M	N	H	M	Á
Š	E	S	T	I	D	A	Í	A	V
I	E	L	I	O	C	N	G	S	A
Ž	K	V	O	L	P	D	J	M	H
E	Á	O	S	Y	N	I	R	N	A
J	S	O	P	K	Y	Á	Ť	S	A

Pane, prosím Ťa, roztop moje srdce svojou láskou, aby Ti patrilo úplne celé.

Amen.

mg

Aj fujavica zdá sa byť krásna,

keď sú Vianoce.

Aj obyčajný svet

zdá sa byť výnimočný,

keď sú Vianoce.

Aj domov akosi ináč vonia,

keď sú Vianoce.

Aj ľudia chcú byť lepší,

keď sú Vianoce.

Len Pán Boh je vždy ten istý,

láskavý a milujúci.

(hoci práve nie sú Vianoce)

Pokojné a radostné prežitie tých niekoľko dní, ktoré nám ešte ostávajú do konca roka 2021.

Rok 2022 prežiť v dobrom zdraví, sile a radosť, vo vytrvalosti a s hojnosťou Božieho požehnania, vám v mene nášho cirkevného zboru praje

Zuzana Karabínová, šéfredaktorka Hrádockého prameňa

Dôležité kontakty:

Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Lipt. Hrádok Hviezdoslavova ul. 142

Zborová farárka: Mgr. Anna Belanji, tel. kontakt: 0918 828 050

Aktuálne údaje o zbere a jeho aktivitách nájdete na www.ecavlh.sk

Podnety a nápady k zborovému časopisu píšete na hradockypramen@gmail.com

Hrádocký prameň vydáva pre vnútornú potrebu zboru CZ ECAV na Slovensku Liptovský Hrádok. Online verzia - PDF zverejnená na www.ecavlh.sk

Na príprave tohto čísla sa podieľali: Z. Karabínová, A. Belanji, M. Gabčová a ostatní autori uvedení pod jednotlivými príspevkami